

Lieta C-415/04

Staatssecretaris van Financiën

pret

Stichting Kinderopvang Enschede

(Hoge Raad der Nederlanden lūgums sniegt prejudiciālu nolūmumu)

Sestā PVN direktīva – Atbrīvojumi no nodokļa – Pakalpojumi, kas ir saistīti ar sociālo aprūpi un sociālās nodrošināšanas darbu, kā arī bērnu un jauniešu aizsardzību un izglītību

Ēenerladvokāta F. Dž. Džeikobsa [F. G. Jacobs] secinājumi, sniegti 2005. gada 15. septembrī

Tiesas spriedums (trešā palāta) 2006. gada 9. februārī

Sprieduma kopsavilkums

Noteikumi par nodokļiem – Tiesību aktu saskaņošana – Apgrozījuma nodokļi – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma – Sestajā direktīvā paredzētie atbrīvojumi no nodokļa

(Padomes Direktīvas 77/388 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunkts un 2. punkta b) apakšpunkts)

Sestās direktīvas 77/388 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunkts par pakalpojumu, kas ir saistīti ar sociālo aprūpi un sociālās nodrošināšanas darbu, kā arī bērnu un jauniešu aizsardzību un izglītību, atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa kopā ar šo panta 2. punkta b) apakšpunktu ir jāinterpretē tādējādi, ka starpniecība, kuru nodrošina publisko tiesību subjekti vai citas organizācijas, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par sociāla rakstura organizāciju, starp personām, kuras meklē bērnu uzraudzības pakalpojumus, un personām, kuras tos piedāvā, var tikt atbrīvota no nodokļa atbilstoši minētajām normām tikai tad, ja bērnu uzraudzības pakalpojumi paši atbilst atbrīvojumu no nodokļiem nosacījumiem, kurus paredz šīs normas, un ja šiem pakalpojumiem ir tās veids un kvalitāte, ka vecāki nevarētu saņemt identiskas vērtības pakalpojumus, neizmantojot tādus starpniecības piemēram, ja personu, kas uzrauga bērnus, priekšvēstures pārbaudīšanas un apmācības darbs, ko veic šis starpnieks, ļauj izvēlēties tikai pietiekami kompetentas un uzticamas personas bērnu uzraudzībai. Turklāt šo pakalpojumu pamatmērķis nedrīkst būt papildu ienākumu radīšana to sniedzējam, veicot darījumus, kas tieši konkurē ar komercuzņēmumu, kuriem jāmaksā nodoklis, darījumiem. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai šie nosacījumi ir ievēroti.

(sal. ar 23., 27.–30. punktu un rezolūvo daļu)

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2006. gada 9. februārī (*)

Sest? PVN direkt?va – Atbr?vojumi no nodok?a – Pakalpojumi, kas ir saist?ti ar soci?lo apr?pi un soci?l?s nodrošin?šanas darbu, k? ar? b?rnu un jauniešu aizsardz?bu un izgl?t?bu

Lieta C?415/04

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Hoge Raad der Nederlanden* (N?derlande) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2004. gada 24. septembr? un kas Ties? re?istr?ts taj? paš? dien?, tiesved?b?

Staatssecretaris van Financiën

pret

Stichting Kinderopvang Enschede.

TIESA (treš? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], A. La Pergola [*A. La Pergola*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] (referents) un A. O’K?fs [*A. Ó Caoimh*],

?ener?ladvok?ts F. Dž. Džeikobss [*F. G. Jacobs*],

sekret?rs R. Grass [*R. Grass*],

?emot v?r? rakstveida procesu,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

– *Stichting Kinderopvang Enschede* v?rd? – V. Ruvenhorsts [*W. Rouwenhorst*], nodok?u konsultants,

– N?derlandes vald?bas v?rd? – H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*] un K. ten Dama [*C. ten Dam*], p?rst?ves,

– Eiropas Kopien? Komisijas v?rd? – D. Triandafilu [*D. Triantafyllou*] un A. Veim?rs [*A. Weimar*], p?rst?vji,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?ta secin?jumus tiesas s?d? 2005. gada 15. septembr?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu attiecas uz 13. panta A da?as 1. punkta g)–i) apakšpunkta interpret?ciju Padomes 1977. gada 17. maija Sestaj? direkt?v? 77/388/EEK par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma: vienota apr??inu b?ze (OV L 145, 1. lpp., turpm?k tekst? – “Sest? direkt?va”).

2 Šis l?gums tika iesniegts tiesved?b? starp *Stichting Kinderopvang Enschede* (turpm?k tekst? – “fonds”) un *Staatssecretaris van Financiën* (Finanšu valsts sekret?rs) sakar? ar pievienot?s v?rt?bas nodok?a (turpm?k tekst? – “PVN”), ko pras?t?js bija samaks?jis no 1998. gada 1. janv?ra

līdz 31. martam, atmaksāšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienas tiesiskais regulējums

3. Sestās direktivas 13. panta A daļas 1. punkta g)–i) apakšpunkta un 2. punkta redakcija ir šāda:

“A. *Atbrīvojumi dažāmu darbību sabiedrības interesēs*

1. Ciktāl tas nav pretrunā ar citiem Kopienas noteikumiem, dalībvalstis atbrīvo turpmāk minētās darbības atbilstīgi noteikumiem, ko tās pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieautu nekādu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai āunpramāgu izmantošanu:

[..]

g) tādā pakalpojumu sniegšanā un tādā preču piegādē, kas ir cieši saistīti ar sociālās aprūpes un sociālās nodrošināšanas darbu, ieskaitot tos, ko veic veco āžu pansionāti, publisko tiesību subjekti vai citas organizācijas, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par labdarības [sociālā rakstura] organizācijām;

h) tādā pakalpojumu sniegšanā un tādā preču piegādē, kas ir cieši saistīti ar bērnu un jauniešu aizsardzību, ko veic publisko tiesību subjekti vai citas organizācijas, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par labdarības [sociālā rakstura] organizācijām;

i) bērnu vai jauniešu izglītībā, skolās vai universitātes izglītībā, arodizglītībā vai pārkvalifikācijā, ieskaitot ar to cieši saistītu pakalpojumu sniegšanu vai preču piegādē, ko veic publisko tiesību subjekti, kuriem tas ir mērķis, vai citas organizācijas, kurām attiecīgā dalībvalsts noteikusi līdzīgus mērķus;

[..]

2. a) [..]

b) preču piegādei vai pakalpojumu sniegšanai nepiešķir 1. punkta b), g), h), i), l), m) un n) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu, ja:

– tas nav būtiski svarīgs [nepieciešams] atbrīvotajiem darījumiem,

– to pamatmērķis ir gūt organizācijai papildu ienākumus, veicot darījumus, kas tieši konkurē ar komercužmumu darījumiem, kuriem jāmaksā pievienotās vērtības nodoklis.”

Valsts tiesiskais regulējums

4. 1968. gada 28. jūnija Likuma par apgrozījuma nodokli (*Wet op de omzetbelasting 1968, Staatsblad 1968, Nr. 329*) 11. panta 1. punkta f) apakšpunkts tādā redakcijā, kas bija piemērojama pamata prāvā aplūkotajā fiskālajā gadā (turpmāk tekstā – “1968. gada likums”), nosaka:

“11. pants

1. Ievērojot nosacījumu, ko paredz valsts pārvaldes noteikumi, no nodokļa tiek atbrīvota:

[..]

f) sociāla vai kultūras rakstura preču piegāde un pakalpojumu sniegšana, ko nosaka valsts pārvaldes noteikumi, ja uzņēmums nerēķina peļņas nolokā un nerodas smagi konkurences apstākļu traucējumi attiecībā uz uzņēmumiem, kuri rēķina peļņas nolokā.”

5 1968. gada 12. augusta izpildes noteikumu par apgrozījuma nodokli (*Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968, Staatsblad 1968, Nr. 423*) 7. panta 1. punkts tādā redakcijā, kas bija piemērojama pamata prāvā attiecībā uz fiskālajiem gadu (turpmāk tekstā – “izpildes noteikumi”), paredz:

“Sociāla vai kultūras rakstura preču piegāde un pakalpojumu sniegšana [1968. gada] likuma 11. panta 1. punkta f) apakšpunkta nozīmā ir tādā preču piegāde un pakalpojumu sniegšana, kas ir uzskaitīta šo noteikumu B pielikumā.”

6 Izpildes noteikumu B pielikuma b) apakšpunkta 6. punkts cita starpā norāda:

“Preču piegāde un pakalpojumu sniegšana noteikumu 7. panta nozīmā, ko tādā veidā veic zemāk norādītās organizācijas, ja tās nerēķina peļņas nolokā:

[..]

6. Bērnu uzraudzības organizācijas un skolas bērniem, kuri slimo ar grūtirstājam slimību.”

Pamata prāva un prejudiciālais jautājums

7 Fonds ir bezpeļņas organizācija, kas dažādās vietās nodrošina pirmsskolas vecuma bērnu uzraudzību un uzrauga skolas vecuma bērnus laikā, kad nenotiek mācības. Turklāt tam ir saraksts ar personām, kas pie sevis nodrošina bērnu uzraudzību pēc tam, kad tās ir pārbaudījušas organizācija. Personas, kas uzrauga bērnus, var tikt apmācītas par fonda naudu. Vēl, kas izvēlēs savā bērnu uzraudzību pie attiecīgajām personām, ar fonda palīdzību tiek iepazīstināti ar šādu personām, kas ir minētas fonda sarakstā un kuras pēc iespējas vairāk atbilst vecāku vēlmēm. Pēc tam fonds darbojas kā starpnieks, slēdzot līgumu starp bērnu vecākiem un personām, kas uzrauga bērnus. Ja pēc kāda laika kāda no pusēm nevēlas pagarināt līgumu vai arī tās noteikumi netiek ievēroti, bērnu vecāki no jauna var izmantot fonda pakalpojumus. Fonds nav atbildīgs par kaitējumu, kas izriet no līguma nepildīšanas. Tas nenodrošina arī to, ka minētās personas patiešām uzrauga bērnus attiecīgajā laikā.

8 Par pakalpojumiem, kurus tas sniedza kā starpnieks, fonds pamata prāvā attiecīgajā laikā posmā pieprasīja bērnu vecākiem samaksu NLG 3,45 apmērā par bērnu stundu, kad tika izmantoti personas, kas uzrauga bērnus, pakalpojumi. Papildus vecāki maksāja attiecīgajām personām NLG 5 par bērnu stundu.

9 Sakarā ar sniegtajiem pakalpojumiem fonds, iesniedzot deklarāciju, PVN veidā samaksāja NLG 6424 par laika posmu no 1998. gada 1. janvāra līdz 31. martam. Tomēr fonds iesniedza attiecīgajam inspektoram sūdzību, prasot atmaksāt šo nodokli, balstoties uz 1968. gada likuma 11. panta 1. punkta f) apakšpunktu, izpildes noteikumu 7. panta 1. punktu, kā arī šo noteikumu B pielikuma b) apakšpunkta 6. punktu un norādot, ka no šīm normām izriet, ka attiecīgie pakalpojumi ir atbrīvoti no PVN. Minētais inspektors noraidīja šo sūdzību.

10 Fonds pārsūdzēja lēmumu, ar kuru tika noraidīta sūdzība, *Gerechtshof te Arnhem* [Arņemas Apelācijas tiesā], kas 2001. gada 9. aprīlī spriedumā apmierināja prasību, noraidot

attiecīgo lēmumu. *Staatssecretaris van Financiën* kasācijas kārtībā pārsūdzēja spriedumu iesniedzējtiesā.

11 Šādos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* [Nīderlandes Augstākā tiesa] nolēma apturēt tiesvedību lietā un uzdot šādu prejudiciālo jautājumu:

“Vai Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g), h) un i) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka [iesniedzējtiesas lēmumā] aprakstītā pakalpojumu sniegšana – starpniecība uzraudzības nodrošināšanai pirmsskolas vecuma bērniem un skolas vecuma bērniem laikā, kad nenotiek mācības, pie viesvecākiem mājās – ir jāuzskata par tādā pakalpojumu sniegšanu, kas ir minēta vienā vai vairākās no minētajām normām?”

Par prejudiciālo jautājumu

12 Jautājuma iesniedzējtiesa pārcēlās jautā, vai starpniecības starp uzraugamā bērna vecākiem un personām, kas uzrauga bērnus, pakalpojumu sniegšana, kā to dara minētais fonds, ir atbrīvota no PVN kā pakalpojumi, kas ir cieši saistīti ar sociālo aprūpi un sociālās nodrošināšanas darbu, kā arī bērna un jauniešu aizsardzību un/vai bērna un jauniešu izglītību.

13 Ievadā ir jāatgādina, ka atbilstoši judikatūrai Sestās direktīvas 13. pantā paredzētie atbrīvojumi ir jāinterpretē šauri, jo tie ir izņēmumi no vispārējā principa, ka PVN tiek iekasēts par katru pakalpojumu, ko nodokļa maksātājs sniedzis pret atlīdzību (skat. it īpaši 2005. gada 26. maija spriedumu lietā C-498/03 *Kingscrest Associates* un *Montecello*, Krājums, I-4427. lpp., 29. punkts, un 2005. gada 1. decembra spriedumu apvienotās lietās C-394/04 un C-395/04 *Ygeia*, Krājums, I-10373. lpp., 15. punkts). Minētie atbrīvojumi ir patstāvīgi Kopienas tiesību jēdzieni, kuru mērķis ir novērst atšķirības PVN režīma piemērošanā dažādās dalībvalstīs (skat. it īpaši 2001. gada 11. janvāra spriedumu lietā C-76/99 Komisija/Frāncija, *Recueil*, I-249. lpp., 21. punkts, un iepriekš minēto spriedumu apvienotās lietās *Ygeia*, 15. punkts).

14 Turklāt Sestās direktīvas 13. panta A daļā ir paredzēts, ka no PVN ir atbrīvotas dažas darbības vispārējās intereses. Tomēr šā norma no PVN piemērošanas neatbrīvo visas darbības vispārējās intereses, bet gan tikai tās darbības, kas ir tajā uzskaitītas un ņoti sīki aprakstītas (2003. gada 20. novembra spriedums lietā C-8/01 *Taksatorringen*, *Recueil*, I-13711. lpp., 60. punkts, un iepriekš minētais spriedums apvienotās lietās *Ygeia*, 16. punkts).

15 Lai fonda kā starpnieka sniegtos pakalpojumus varētu atbrīvot no nodokļa saskaņā ar Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) līdz i) apakšpunktu, pakalpojumiem ir jābūt cieši saistītiem ar kādu no šajās normās paredzētajām darbībām.

16 Līdz ar to vispirms ir jāpārbauda, vai personu, kas uzrauga bērnus, veiktā uzraudzība, ar kuru ir saistīti fonda sniegtie starpniecības pakalpojumi, var ietilpt kādā no darbībām, kas ir minētas Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g)–i) apakšpunktā, proti – sociālā aprūpe, sociālās nodrošināšanas darbs un bērna un jauniešu aizsardzība, kā arī bērna un jauniešu izglītība.

17 Nav apstrīdēts tas, ka personu, kas uzrauga bērnus, veiktā uzraudzība var tikt uzskatīta par pakalpojumiem, kas ietilpst sociālajā aprūpē, sociālās nodrošināšanas darbī, kā arī bērna un jauniešu aizsardzībā Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā.

18 Tomēr Nīderlandes valdība domā, ka bērna uzraudzība neietilpst bērna vai jauniešu izglītības jomā, un līdz ar to tā uzskata, ka 1. punkta i) apakšpunkts nav piemērojams, lai atrisinātu tādā lietā kā pamata prāva.

19 Šaj? sakar? ir j?konstat?, ka Tiesas r?c?b? esoš? inform?cija ne?auj tai skaidri noteikt, vai izgl?t?ba ir b?rnu uzraudz?bas, ko veic attiec?g?s personas, neat?emama sast?vda?a. Iev?rojot š? sprieduma 17. punkt? min?tos apsv?rumus, nav vajadz?bas paust viedokli šaj? jaut?jum?.

20 T?d?j?di personu, kas uzrauga b?rnus, veikt? uzraudz?ba var ietilpt vismaz div?s atbr?vojumu no nodok?a kategorij?s, ko paredz Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta g) un h) apakšpunkts.

21 Otrk?rt, ir j?nor?da, ka starp pus?m pamata pr?v? nav str?da par to, ka fonds ir organiz?cija, kuru dal?bvalsts ir atzinusi Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta g) un h) apakšpunkta noz?m?. N?derlandes vald?ba un Eiropas Kopienu Komisija uzskata, ka ir vajadz?gs, lai personas, kas uzrauga b?rnus, ar? atbilstu šim krit?rijam. Šaj? sakar? t?s uzskata, ka fonda sniegtie starpniec?bas pakalpojumi nav atbr?vojumi no nodok?a, ja pakalpojums, ar kuru tie ir cieši saist?ti, pats neatbilst visiem nosac?jumiem, lai izmantotu atbr?vojumu no nodok?a.

22 Šaj? sakar? N?derlandes vald?ba pareizi atsaucas uz Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 2. punkta b) apakšpunkta redakciju, saska?? ar kuru “pre?u pieg?dei vai pakalpojumu sniegšanai nepieš?ir 1. punkta b), g), h), i), l), m) un n) apakšpunkt? paredz?to atbr?vojumu, ja tas nav b?tiski svar?gs [nepieciešams] atbr?votajiem dar?jumiem”. No š?m norm?m izriet, ka galvenajam dar?jumam, ar kuru ir saist?ta attiec?g? pre?u pieg?de vai pakalpojumu sniegšana, ar? ir j?b?t atbr?votam no nodok?a. T?d?j?di, lai pamata pr?v? fonda sniegtos starpniec?bas starp uzraug?m? b?rna vec?kiem un person?m, kas uzrauga b?rnus, pakalpojumus atbr?votu no nodok?a, ir nepieciešams, lai attiec?go personu sniegtie uzraudz?bas pakalpojumi paši b?tu atbr?voti no PVN.

23 T? k? personas, kas uzrauga b?rnus, ir neatkar?gas un nevar tikt uzskat?tas par publisko ties?bu subjektiem, b?rnu uzraudz?bas pakalpojumus var atbr?vot no PVN atbilstoši Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta g) un h) apakšpunktam tikai tad, ja tos sniedz “organiz?cijas, ko attiec?g? dal?bvalsts atzinusi par labdar?bas [soci?la rakstura] organiz?cij?m”. Šaj? sakar? valstu iest?d?m ir pieš?irta diskrecion?r? vara, kas t?m ir j?izmanto saska?? ar Kopienu ties?b?m (šaj? sakar? skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *Kingscrest Associates* un *Montecello*, 48.–53. punkts). Tiesa jau ir nospriedusi šaj? sakar?, ka izteiciens “citas organiz?cijas, ko attiec?g? dal?bvalsts ir atzinusi par labdar?bas [soci?la rakstura] organiz?cij?m”, kas par?d?s Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta g) apakšpunkt?, neizsl?dz atbr?vojuma piem?rošanu fizisk?m person?m, kuras vada uz??mumu, šaj? gad?jum? – priv?tu veidojumu, kas darbojas pe??as nol?k? (iepriekš min?tais spriedums liet? *Kingscrest Associates* un *Montecello*, 36. punkts). Iesniedz?jtiesai ir j?nosaka, vai personu, kas uzrauga b?rnus, sniegtie uzraudz?bas pakalpojumi atbilst min?taj?s norm?s min?tajiem atbr?vojumu no nodok?iem nosac?jumiem, it ?paši “soci?la rakstura” krit?rijam, kurš j?atz?st pakalpojumu sniedz?jam.

24 Trešk?rt, lai piem?rotu Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta g)–i) apakšpunkt? min?to atbr?vojumu no nodok?a, fonda sniegtajiem starpniec?bas pakalpojumiem ir j?b?t cieši saist?tiem ar b?rnu uzraudz?bas pakalpojumiem. Komisija un N?derlandes vald?ba apstr?d š?das saiknes esam?bu, balstoties uz 2002. gada 20. j?nija spriedumu liet? Komisija/V?cija (C?287/00, *Recueil*, I?5811. lpp.), kur? netika pie?auta iesp?ja, piem?rojot Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta i) apakšpunktu, atbr?vot no nodok?a izp?tes darbu, ko par samaksu veic valsts augst?k?s izgl?t?bas iest?des. Š? sprieduma 49. punkt? Tiesa nosprieda, ka š?du pakalpojumu sniegšana nebija cieši saist?ta ar universit?tes izgl?t?bu, p?c tam, kad t? š? sprieduma 48. punkt? bija konstat?jusi, ka “ kaut ar? š?du projektu realiz?cija var tikt uzskat?ta par ?oti noder?gu universit?tes izgl?t?bai, tom?r t? nav nepieciešama t?s m?r?u sasniegšanai”.

25 Lai k?da ar? b?tu izteiciena “cieši saist?ti” interpret?cija Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as

1. punkta g) un h) apakšpunkta ietvaros, Direktīvas 13. panta A daļas 2. punkta b) apakšpunkts atbrīvojumam no nodokļa paredz nosacījumu, ka attiecīgajam preču piegādēm vai sniegtajiem pakalpojumiem ir jābūt nepieciešamiem no nodokļa atbrīvoto darījumu veikšanai (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajā lietā *Ygeia*, 26. punkts). No tā izriet, ka pamata prāvā fonda sniegtie starpniecības pakalpojumi ir atbrīvojami no nodokļa tikai tad, ja ir pierādīts, ka tie ir nepieciešami bērna uzraudzības pakalpojumiem.

26 Šajā sakarā fonds apgalvo, ka vecākiem, neizmantojot to sniegtos starpniecības pakalpojumus, nebūtu piekļuves personu, kas uzrauga bērnus, sniegtajiem pakalpojumiem, bet Nīderlandes valdība un Komisija norāda, ka sazināšanās starp uzraugamo bērnu vecākiem un personām, kas uzrauga bērnus, varētu notikt arī citādā veidā, kā piemēram ar sludinājumu vai komerciālu aģentūru palīdzību.

27 Kā to pareizi norāda ģenerālvokāts savu secinājumu 55.–57. punktā, visu zināmo personu, kas var uzraudzēt bērnus, saraksta uzturēšana un šā saraksta nodošana vecāku rīcībā pati par sevi nav uzskatāma par nepieciešamu. Turpretī, ja personu, kas uzrauga bērnus, priekšvēstures pārbaudīšanas un apmācīšanas darbs, ko veic fonds, ļauj izvēlēties tikai pietiekami kompetentas un uzticamas personas bērnu uzraudzībai, un tas var nodrošināt, ka bērnu uzraudzības kvalitāte ir augstāka par to, kādu varētu saņemt vecāki, neizmantojot šīs organizācijas pakalpojumus, tad šāds darbs var tikt uzskatīts par nepieciešamu, lai nodrošinātu kvalitātes bērnu uzraudzību.

28 Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai, ievērojot iztiesājamās lietas faktus, bērnu uzraudzības pakalpojumiem, kas sniegti vecākiem saistībā ar fonda sniegtajiem starpniecības pakalpojumiem starp vecākiem un personām, kas uzrauga bērnus, ir tāds veids un kvalitāte, ka nav iespējams saņemt identiskas vērtības pakalpojumus, neizmantojot tādus starpniecības pakalpojumus kā fonda piedāvātie.

29 Turklāt Nīderlandes valdība pakārtoti norāda, ka minētajiem pakalpojumiem nav jāpiemēro Sestās direktīvas 13. panta A daļas 2. punkta b) apakšpunkts paredzētais atbrīvojums no nodokļa, jo to pamatmērķis ir sniegt fondam papildu ienākumus, veicot darījumus, kas tieši konkurē ar komercuzņēmumu darījumiem, kuriem jāmaksā PVN. Tomēr šāda argumenta izskatīšanai ir nepieciešams pamatā analizēt faktus, kas neietilpst Tiesas, kura saņemusi lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, kompetencē; iesniedzējtiesai ir jāpārbauda argumenta pamatotība, ievērojot pamata prāvas konkrēto elementu kopumu.

30 Līdz ar to uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunkts kopā ar šo panta 2. punkta b) apakšpunktu ir jāinterpretē tādējādi, ka starpniecība, kuru nodrošina publisko tiesību subjekti vai citas organizācijas, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par sociāla rakstura organizāciju, starp personām, kuras meklē bērnu uzraudzības pakalpojumus, un personām, kuras tos piedāvā, var tikt atbrīvota no nodokļa atbilstoši minētajām normām tikai tad, ja:

- bērnu uzraudzības pakalpojumi paši atbilst atbrīvojumu no nodokļiem nosacījumiem, kurus paredz šīs normas;
- šiem pakalpojumiem ir tāds veids un kvalitāte, ka vecāki nevarētu saņemt identiskas vērtības pakalpojumus, neizmantojot tādus starpniecības pakalpojumus kā pamata prāvā esošie;
- šo starpniecības pakalpojumu pamatmērķis nav gūt to sniedzējam papildu ienākumus, veicot darījumus, kas tieši konkurē ar komercuzņēmumu, kuriem jāmaksā PVN, darījumiem.

Par tiesāšanas izdevumiem

31 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šā tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tādēļ lemj par tiesāšanas izdevumiem. Tiesāšanas izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, izņemot minēto lietas dalībnieku tiesāšanas izdevumus, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) pasludina:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunkts kopā ar šo panta 2. punkta b) apakšpunktu ir jāinterpretē tādējādi, ka starpniecība, kuru nodrošina publisko tiesību subjekti vai citas organizācijas, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par sociāla rakstura organizāciju, starp personām, kuras meklē būvniecības pakalpojumus, un personām, kuras tos piedāvā, var tikt atbrīvota no nodokļa atbilstoši minētajām normām tikai tad, ja:

- būvniecības pakalpojumi paši atbilst atbrīvojumu no nodokļiem nosacījumiem, kurus paredz šīs normas;
- šiem pakalpojumiem ir tāds veids un kvalitāte, ka vecāki nevarētu saņemt identiskas vērtības pakalpojumus, neizmantojot tādus starpniecības pakalpojumus kā pamata prāve esošie;
- šo starpniecības pakalpojumu pamatmērķis nav gūt to sniedzējam papildu ienākumus, veicot darījumus, kas tieši konkurē ar komercuzņēmumu, kuriem jāmaksā pievienotās vērtības nodoklis, darījumiem.

[Paraksti]

** Tiesvedības valoda – holandiešu.